

DÉLSOMOGY

Megjelenik Szigetvárott hetenkint egyszer: Vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre . 8 korona. — Félévre . 4 korona.
Negyedévre . 2 korona 50 fill.
— Egyes példány ára 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:
Bárvárth Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Igmándy-utca 60 szám.

Kéziratot vissza nem adunk.

A kórház.

(B) Nincs intézmény a világon, mely az életben praktikusabban, jobban fejezné, ki a felebaráti szeretetet, mint a kórház.

Ezen középület a haladásnak, az emberi művelődésnek, az irgalmasság, cselekedetének temploma. — Alig van már a világon valamire való város, ahol kórház ne volna.

Akiket a mindenható földi javakkal megáldot, sok jótékonyt gyakorolhatnak, de nemes cselekedetükért adományaikért, sehonnét sem száll annyi áldás rájuk, mint a mennyi a kórhágyon sinylődő beteg ajkáról hangzik el.

Mily magasztos mily fennsleges cselekedet az irgalmasság cselekedete. Ezt a cselekedetet ez az egy szó fejezi ki legjobban „Kórház.”

Elöttem áll komor falaival egy mégis diszes, épület a „Szigetvári köz-kórház”. Erről az épületről, ennek keletkezéséről ennek lakóiról akarok most röviden megemlékezni. — Tehetném hogy általánosságban beszéljek e jótékony intézetekről, — de nem, most csak a miénkkel és mégis mindenkiével kívánok foglalkozni.

A szigetvári köz-kórház, közadakozásból, jótékony emberek nagyobb adományaiából, s a szegényebbek filléreiből hosszú időközön át gyümölcsözletett összegről épült — Nagy hasznára van ez a kórház a városnak úgy anyagilag mint erkölcsileg, ez elvitázhatlan tény.

A szigetvári köz-kórház egyike a vidék legmodernebbül berendezett kisebbfajta kórházainak. — Az épület az első megtekintésre, kívülről is kellemes benyomást gyakorol a szemlélő-

re, előtte diszes és rendezett széles utakkal fenyőfákkal, virágokkal ékesített kert van; körülvéve vasráccsozattal. Amint a főajtón belépünk, elénk tárul a legnagyobb rendben és tisztaságban tartott épület belseje. Mely áll 11 beteg szobából, az 5 ápolónő lakosztályából mindjárt mellette a csinos kis kápolna, azután az iroda és a műtőterem, fürdő szoba, nagy konyha, élőkamra ruhatár stb. — A belső udvarban pedig mosó konyha, fertőtlenítő gép és fecskendő raktár, végül a sarkokban a legszomorubb hely a halottas kamra.

A kórháznak főorvosa dr. *Raksányi Árpád* és alorvosa pedig dr. *Vajda Ignác*, kik a tőlük telhető legnagyobb igyekezettel gyógykezelik a betegeket. A betegápolásnál segédkeznek 5 áldott lelkű ápolónő, kik megvetve a földi élet javait és örömeit, szenvedő ember-

Katonáéknál.

A nagy kaszárnya főőrségén elfújták az ébresztőt. Az őrt álló katona vidámabb léptekkel járja be rövid séta útját, mert a hideg, szeles éjnek vége van. — A kaszárnya sötét nagy falain fölesillámlik egy-egy lámpa fény s az előbbi siri esendőt felváltják az udvaron kopogó bakancsok szapora léptei. A konyhák megnépesülnek s a folyósokon a reggeli rántott leves illata terjed szét. A sötét nagy udvar egy mozgó hanggyaboly lesz.

A második század napos káplárja sora járja a szobákat a legénységet fölkelteni. Az első szakasz ajtajában már másodsor kiált „Auf!”

Az öreg katonák gyorsan ugranak ki ágyaikkól s öltözködéshez látanak, csak a sarkokban egy még mindig nem ébredt föl.

Fedorovics Iván, az orosz, alig két hónapja, hogy katona; nagyon ki van mefűlve a nehéz gyakorlatok után, most álmában ott jár fönn valahol verchovinák között kicsiny falujában. Szüleinek szalma födeles viskójában jobban érzi magát, mint a nagy város zajában, a hol egy arcot sem ismer.

Egész életén át juhokat őrizett a havasokon, várost még soha sem látott, nagyot bántott, mikor a vonatról társaival együtt leszállva a sok épületet megpillantotta. Legjobban azon csodálkozott, hogy itt minden leány, kisasszony, ő náluk pedig odahaza a jegyző és tanító kisasszonyon kívül mást nem ismer.

A városi nagy lárna kabultá tette; visszavágyodott esendes hegyei közzé. Dacára, hogy egyes, szép fiu volt s főlebbvalói sok reményt fűztek hozzá, nem tudott a

a katonai étellel megbarátkozni.

Tegnap is későig tartott a gyakorlatuk a napi parancsból pedig felolvasták előtte, hogy infanterist Fedorovics máma szolgálatba megy, még pedig a város kellő közepére a generális ur lakásához diszörnek.

Nagy dolog az ujoncz előtt az első szolgálat az este sokáig takarította fölszerelését s most is azért aludt el oly mélyen.

— Te iusta orosz, nem tudod, hogy ma szolgálatba mégysz?!

Iván egy pillanat alatt talpon volt.

— Ma 11 órakor teljes diszben előttem légy, úgy, a hogy szolgálatba mégysz. Hibát ne találjak rajtad!

A szegény ujoncz ismét előlről kezdte a tisztítást 11 órakor megvizsgálták s az egyszer kifogástalannak találták. A szakaszvető megegyeszer kioktatja, hogy miként vi-

A Béka-

boltban

Pécs, Irgalmasok-utca 10.

Óriási nagyraktár férfi szövetekben

u. m. finom téli kabátoknak, valamint cheviott, gráci loden öltönyökre.

Dus raktár, van női szövetekben vászon kanavász, chiffon és menyasszonyi kelengyékben.

Gyors és pontos kiszolgálás!

Olcsó árak!

társaikat ápolják a legnagyobb önfeláldozás és buzgósággal.

Tiszteletre méltók ezek a nők, megérdemlik, hogy róluk mindenkor a legösszintébb elismerés hangján szóljunk. Jó lehet, hogy mindnyájan egy katolikus irgalmas rendnek tagjai, de a felebaráti szeretett sugalta jó szivök nem ismer vallás különbséget. Egyaránt gyakorolják ők az irgalmasság cselekedeteit, legyen az református zsidó, török, vagy pogány, — legyen az szegény vagy gazdag, ifju vagy agg, náluk rokonzivekre talál, kik fájdalmát enyhíteni iparkodnak. Van még 3 férfi ápoló is, kik a nehéz betegek ápolásánál segédkeznek, s az erősebb munkákat végzik.

Hogy minő nagyforgalmu, a mi kórházunk, azt a főorvos és az újonnan megválasztott gondnoknak szíves-ségéből ime itt közlöm: 1901. évben felvétetett 692 fi, 471 nő, ápoltatott 739 fi, 507 nő, összesen 1246. — Elbocsájtott gyógyulva 450 fi, 292 nő, javulva 149 fi, 120 nő, gyógyulva 36 fi, 30 nő, meghalt 56 fi 26 nő, összesen 83. Kórházban viszaradt 46 fi és 40 nő. A meghaltak közül haladokolva hozatott be 3, helybeli lakos 23, idegen 60. Az ápolási napok száma pedig 32225. A kórház felszerelt ágyainak száma 54.

Ezek a számok mind fényesen igazolják, hogy e kórházat sürgősen ki kell bővíteni. Amint értesültünk, ez a

tavasszal meg is fog történni. Az udvarban épül egy emeletes ház, mely az irgalmas nővérek lakosztályul és gondnoki irodául szolgál stb. Rég érzett hiány lesz pótolva ez által, mert bizony a kórház eddigi 11 szobája az 54 ágyal szüknek és kevésnek bizonyult. Olyannyira látogatott és kereset ez a jó hírnévnek örvendő kórház, hogy már alig képes helyett adni a betegeknek. Ugy hogy sokan közülük már a padlóra vetett szalmazsákokon fekszenek. Ezt az állapotot pedig mi előbb meg kell szüntetni.

Végül pedig elismeréssel adózunk a kórház vezetőségének és mindazoknak kik bármiféleképpen a kórház ügyét előbbre segítik.

Igen helyesen van az, hogy szervezik és alakítják mindenütt a kórházakat, hova a legszegényebb is bejuthat és ahol mindenkit jól megápolnak. Belátta már népünk is e szavak igazságát s ma már egy beteg sem irtózik annyira a kórháztól, mint valaha, minek tanúsága a fenn irt számhalmaz. És ez így van jól! — A jelenkorban, midőn anyi a beteg ember és szenvedő, valóságos Isten áldás a népre a köz-kórház.

Tisztelettel felkérjük mindazon t. hátralékos előfizetőinket, kiknek az utjaványt megküldtük hogy az előfizetési díjjat nekünk mielőbb megküldni szíveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében fenakadást szenvedjen.

a Delsomogy kiadó hivatala.

selje magát az őrségen.

— Vigyázz, ne bámészkodj el az emberek között csak azt tedd, a mi kötelességedül elő van írva. Minden fölebbvalódnak tisztelegj.

Délben felvezették az őrségre.

A nagy téren az ember tömeg úgy hullámozott, hogy Iván azt sem tudta hirtelen, hol van? Elszédítette a szokatlan látvány, de azért mégsem annyira, hogy meg ne láthassa a tulsó kapuban álló csinos leányt, a ki éppen azt nézte, hogy ő milyen kényesen sétál végig az őrségen.

A mint így elbámult, haladt el mellette egy tábornok, a kit elfelejtett e miatt a szokásos tisztelgéssel üdvözölni. Ez természetesen kérdőre vonta s a vége az lett, hogy közvitéz Fedorovicsot azonnal mással helyettesítsék a szolgálatban és őt magát pe-

dig az „egyes“be vitték, a hol három napig volt ideje gondolkodni a katonai reglama szigorú paragrafusairól, a ki miatt oda került.

Mióta ezt a leányt meglátta, a komisz profunt is edesebb lett neki, kezdet megbarátkozni a katona étellel, ki-ki sétált a városba szabad idejében, a hol gyakran láthatta ismeretlen ismerősét.

Később megismerkedtek, de a leány, mert vagyonos volt, nem sokat örökölt vele s ezért e fiu egészen buskomor és életunt lett.

A század egy napon lönni ment ki, Fedorovics több társaival ki lett rendelve a célpontokhoz. Mikor javában lötték ki a manlicher golyókat, az orosz a véd töltés melől elszántan a lövések elé kiállott, így akart életének véget vetni.

H I R E K.

— **Meghívó.** A Szigetvári Kereskedelmi ifjuság, a helybeli két jótékony Nőegylet javára 1902. évi február hó 22-én szombaton a Korona szálloda termeiben Tanczvigalmat rendez. Beléti díj személyenkint 2 kor. Csáládjegy 5 kor. Felülfizetések tekintettel, a jótékony ezétra köszönettel fogadtatnak és a helybeli lapban nyugtáztatnak.

— **Koldusoknak hagyta gyermekét.** Egy lelketlen anya szívtelenségét mondjuk el a következőkben. A esömendi temetőben tanyázott a mult hó 31-én férjével Németh Sándorné állítólag kötsei illetőségű koldusnő, ki e hó elején megjelent a niklai jegyzőnél s ezeket mondta: Délután a esömendi temetőbe tüzet rakva melegedtünk és főztünk. Ekkor Marczali felől jött egy 24-25 év körüli nő ki terhesnek látszott, karján egy 2 éves leány gyermeket hozott es kért benünket, míg ő a esömendi molaárhoz megy elszegődni, addig kis gyermekét ott hagyhassa. A nő magát nem nevezte meg csak annyit mondott, hogy Julinak hívják, gyermekét pedig Nagy Mariskának, ki Feketesár pusztán született es Vése községben lett keresztelve. Ezek után a nő eltávozott es többé nem tért vissza. A szegény koldusok megnézték a kis gyermeket kinek fején erős ütések nyomai láthatók. — Bizonyára a gonosz anya elakarta pusztítani ártatlan gyermekét, de látva a temetőben a koldusokat az említett pokoli tervet gondolta ki, hogy megszabadulhasson leánykájától. — A marczali főszolgabírótság körözteti a szívtelen asszonyt.

— **A legény egylet műkedvelő előadása.** E hó 9-én este 8 órakor tartotta a helybeli „Legény egylet“ műkedvelői előadását a Korona szálloda nagytermében. — Ez alka-

Fütyölve süvitettek a golyók füle mellett, de a másik pillanatban a vezénylő tiszt azonnal beszüntette a lövést.

— A gazembert rögtön a börtönbe kísértesse, örme-ster, s holnap kihalgatás elé jönn!

21 nap szigorított fogsággal menekült meg az egyszer: sok enyhítő körülményt vettek tekintetbe.

Pár héttel később szolgálatba ment ismét a löpor raktárhoz, a mely a városon kívül nagy erdőségben egy hegytetőn volt építve. Olyan gyalázatos hideg szeles idő volt, hogy olyanban igazán kár a kutyát is kiverni a szabadba. Gyalogos Fedorovics ebben az időben künn az őrhelyen állott s igyekezett köpenyegét minél szorosabbra összefogni, mert a fogai csak úgy vaczogtak a hidegtől.

**LEGNAGYOBB és
LEGOLCSOBB
BUTOR-RAKTÁR
PÉCSEFF.**

Siklósi-országot 44. sz. a., Mátyás Király átellenében.

Nagy választék, mindennemű fa, vas és kárpitozott butorokban a **leg-egyszerűbbtől a legfinomabb** kivitelben.

Ismét eladóknak, vendéglősöknek és nagyobb berendezéseknél, egyeztetés is

10 százalék árengedmény.

KÜLÖN KÁRPITOS MŰHELY. FRIEDMANN KÁROLY.

lommal színre került *Tóth Kálmán* 3 felvonásos énekes népszínműve, az *Ördög párnája* Elmondhatjuk, hogy igazán jól és helyesen lett megválasztva a darab mely az iparos életből van merítve, és bőségesen komoly és megszívlelendő tartalma van. Ez a darab igazán megfelelt a szereplők egyéniségének és várakozáson felül sikerültnek mondható. Meglátszott a darabon a jó rendezés és az is nagyban elősegíté a darab sikerét, hogy a szerepeket most mindnyájan jól tudták. — A főbb szereplők közül kitűntek *Szilágyi* mint *Schwarz* asztalos mester és *Riedelmayer* Károly mint *Weisz* szíjártó. Mindketten helyesen fogták föl komikus szerepüket és a folytonos tubakolással meg szokásos szavajárásukkal a közönséget többször megkacagatták. — *Czigelédi Annuska* és *Krasznai Mariska* voltak a nő szereplők, mindkettő elég ügyesen játszott és *Czigelédi Annuskát* énekéért nyílt színen meg is tapsolták. *Siczki Lojzi* intrikus szerepét *Molnár* Károly adta, a tőle már megszokott ügyességgel, teljesen beleélte magát szerepébe s mozdulatai és alakításai jók voltak. Azonkívül még *Stephankó* és *Rolleder* is teljesen megfelelték szerepüknek. Szóval az összes szereplőkről ez előadás után csak elismeréssel szólhatunk. Azonban a jelenben is szükségesnek tartjuk megjegyezni az általunk már sokszor említett dolgot, hogy minő kár az és sokat levon a darab sikeréből hogy az éneket nem kísérik zenével (ha harmoniumon vagy csak 2 szem cigány is kísérené a hatás sokkal több volna.) Hiszen ehhez nem kell sok csak egy kis próba megszöfogadás. — Különb van a Legényegyletnek harmoniumja, kérjenek fel valakit, ki a próbákön az éneket betanítja és előadás-kor kíséri, meglátják, hogy a hatás sokkal nagyobb lesz. — És hisszük, hogy a jótékony cél iránti tekintetből, mindig akad egy olyan

zeneértő ki ha felkérük, hát szívesen megteszi ezt. A közönség az előadást élvezettel nézte végig. Az utolsó felvonás után a rendezőt is hívták a lámpák elé, kiazonban nem jelent meg, de mi az inkognitóban maradt rendezőnek az elért sikerért ez uton is gratulálunk. Előadás után vigan folyt a tánc hajnalig. Ez alkalommal felülfizettek: *Horáček* Endre 4 K. *Verbőczy* János 4 K. *Csurda* Béla 2 K. *Fischmann* Adolf 2 K. *Kovács* Jenő 2 K. *Palkó* József 2 K. és *Kész* Sándor 80 fillért. Összesen 16,80 fillér. Az összes bevétel pedig 237 kor. kiadás 144 kor 64 fill. tiszta jövedelem. 122 kor. 36 fill. Fogadják a nemes szívű felülfizetők a Kath. legényegylet hálás köszönetét.

— **Bátor főbíró.** *Heggyessy* János főszolgabíró hideg vérének és vakmerő bátorságának fényes tanujelét adta farsang hétfőjén. A casinóból jövet éppen az országút közepén haladt, mikor a *Biedermann* Rez-ő utcából 3 részeg paraszt legény vágatva hajtott 2 szilaj csikót és vad kurjongatás között csapkodott ostorával a közönség közé. Az ut közepén álló főbíró nyugodtan megált a helyén s midőn a vágató lovak közvetlen közelébe értek s a kocsirud csaknem mellét érintette, hirtelen félre állt s elkapta az egyik vágató ló zablóját és erős kézzel megállította a fogatot. A részeg legények közül egyik leugrott a kocsiról és neki akart menni a főbírónak, de a főbíró másik kezével megragadta s addig tartotta, míg az elősiető esendőség segélyével mindhármat ártalmatlanná tette, elejét vette a további kihágások és esetleges szerencsétlenségnek. A kocsibelseje megmozdultván, abban egy töltött fegyver és 3 hordó bor találtatott. A legények szörényieknek vállották magukat; a főbíró most nemesak a kihágásokért vonja őket felelőségre, de azt is számon kéri tőlük, hogy jutottak a borhoz és a löfegyverhez. — Gratulálunk a keménykezü főbírónak.

— **A pécsi polgári daloskör az olvasóegyletben.** Az olvasóegylet utolsó farsangi estélyén dr. *Szabó* István elnök meghívására *Kozáry* Ede közben járása folytán 11 tagja rándult ki a Daloskörnek Szigetvárra. — És szerzett ez a 11 tag olyan kedélyes jó estét a tagoknak, minőben már régen volt részünk. — Flőszőr is mind a 11 tag köztük *Kozáry* Ede és *Papp* János is *Zichytől* adtak elő népdalokat, — Jól festett a podiumon a kövér kántor uram, kezében egy égő gyertyával, a mely gyertya csak akkor aludt el, midőn az ének befejeztével a szereplők alatt a pódium összedült. — Szerencsére azonban baja senkinek sem történt. Azután a daloskör tagjai adtak elő több rövid pár jelenetet. Különösen dicséretet érdemel *Bottlik* Imre, ki fáradhatatlanul részt vett minden számban és kiváló jó hangjával megnyerte a közönség tetszését, valamint egyik párjelenetben partnere *Vasata* Anna kisasszony is kellemes hangjáért aratott tapsokat. *Kozáry* Ede és *Bottlik* duettje, a „Két kóschér zsidó“, részben helyi érdekű kuplék is jól voltak előadva és tetszettek. Azonkívül ifj. *Schwarz* és *Kisasszony* Lajos *Knippl* Ferencz énekszámai is sikert arattak. Végül *Bottlik*nak, *Csokló* Mátyás kupléi frenetikus tapsvihart idéztek elő. — Ezek után pedig vigan folyt a tánc, és a jó kedv általános lön.

Jelen voltak: *Asszonyok*: *Szabó* István drné, *Szabó* Sándorné, *Duchon* Ödönné, *Ocsodál* Jánosné, *Visy* Sándorné, *Vásárhelyi* Istvánné, *Herczegh* Józsefné, *Krizsán* Ferenczné, *Szalay* Józsefné, *Ocsodál* Gusztávné, *Valentényi* Györgyné, *Weichart* Rezsőné *Vargha* Sándorné, *Baumgartner* Adolfné, *Unhert* Antalné, *Braunstein* Józsefné, *Bárvárt* Károlyné, *Kozáry* Edéné, *Nicsovics* Vazulné, *Farkas* Gyuláné, *Csendes* Gézáné, *Puchmann* Józsefné, *Farkas* Jánosné, *Bretter* Ferenczné,

Egyszer csak eszébe jutott hogy hiszen neki már ugy sem sokat ér az élet.

Még egyszer elmegy haza és meglátogatja öreg szüleit.

Letette fegyverét, szuronyát és a többi felszerelést a földre s bucsuzóul, mivel sem papírja, sem czeruzája nem volt, meggyújtott gyufák kormos végével a fehér falra írta szakaszvezetőjéhez intézett bucsuját.

— Isten áldja meg führer uram engem többé nem lát.

Azzal le szaladt a hegy tetőről a sűrű erdőbe, itt már biztosra vette, hogy nem fogják el.

A két óra letelt s az őrsvezető más emberekkel cseréli ki az őrségen levőket.

Nagyot nézett a führer Balázs, mikor egymagában látja visszajönni az őrsvezetőt és ez jelenti neki hogy.

— Führer urnak alásan jelentem, infanteriszt *Fedorovics* az őrségről megszökött.

Minden irányban elindultak őt keresni, de nem találták.

Az orosz két hétig gyalogolt, míg elérte kis faluját. Nappal nem mert bemenni, künn a falu végén megvárta az estét. Ott hon már lefeküdtek, nem látott világosságot.

Halkan kopogott az ablakon. Édes atya kérdezte.

— Ki az?

— Én vagyok, az Iván!

Hamar sietett az öreg világot gyujtani s az ajtót kinyitni.

— No csak hogy megjöttél egyszer, kedves fiam. De rosszul nézel ki. Hát hogy jöttél te ilyen elrongyolt ruhában? Te fiu te megszöktél! Felelj!

Az nem tudott felelni, elakadt a torkán a szó. Mit is mondjon hát a szüleinek? Legjobb lesz mindent elbeszélni.

— Igen, kedves apám, megszökötem a katonaságtól azért hogy magukat már egyszer láthassam s aztán engem soha ez életben többé ne várjanak.

— De hát mi történt ott veled? Mond el!

— Elmondom abban a nagy városban, a hová katonának vittek, megszerettem egy lányt de az hozzám képest gazdag és emiatt nem akar tudni az rólam. Megszökötem azért, mert nem akarom őt többé látni. Megutáltam az életemet.

— De édes fiam, csak nem akarsz sirba dönteni szüleidet hogy gondolhattál ilyet

Eredj szépen vissza, még talán megbocsájtanak.

Addig beszéltek az öregek míg a fiu reggel maga jelentkezett a csendőrségnél, a kik ezredéhez bekisérték.

Innen a kerületi fogságba került, de hogy mennyi időre zárták el, nem tudom, mert engem más ezredhez helyeztek át.

A mult évben gyakorlatra voltam bevonulva egy felvidéki városban.

Esős, unalmas vasárnap délután volt, néhányan beültünk egy kávéházba. A másik szobában egy asztalnál három őrmester ült, az egyik éppen szemben velem, hogy láthattam. Német napi lapot olvasott s a társalgás is német volt köztük, De az egyik igen ismerősnek tetszett. Megkérdeztem egy collegát.

— Te hogy hívják ott szemben velünk azt az őrmestert? Ezt valahol én már láttam.

— Lehet. Ennek az embernek érdekes multja van. Neve *Fedorovics* Iván.

— Csakugyan, az orosz, ne mond tovább, ismerem az egészet, velem egy ezredben szolgált. De hogy változott ennyire meg hiszen paraszt tanulatlan fiu volt?!

özv. Horváth Györgyné, Kain Károlyné, Udvary Józsefné, Osten Edéné, Maurer Jánosné, Faboritza Józsefné, Verbőczy Jánosné, Balogh Emma, Ocsodál Lipótné, Solti Gyuláné, özv. Matáncsovics Mihályné, özv. Tursicsné, Cseke Viktorné, Biró Ferenczné, Szücs Józsefné, Szijjártó Kálmánné, Mauchart Antalné, Babócsay Antalné, Stayer Istvánné.

Leányok: Duchon nővérek, Szabó nővérek, Braunstein Ilona, Nicsovics nővérek, Kain Mariska, Ocsodál Margit, Bolkovác Hedvig, Unhert Margit, Herczegh nővérek, Vargha nővérek, Névy Margitka, Puchmann Etelka, Cseke Böske, Deutsch nővérek, Udvary Irma, Maurer Amália, Baráth Gizella, Jozipovits Mariska, Cserta Mariska, Tursics Jolán, Gyarmathy Lina.

— **Állat az emberben.** A héten Hár-ságyról egy nejjével vadházasságban élő Pitz Gábor nevű csavargó szökött meg. Kinek utálatos büne az volt, hogy saját 6 éves kis leányán elégitette ki állati ösztönét. A kis leányt jelenleg a szigetvári kórházban ápolják. A minden emberi érzésből kivetkőzött fenevadat pedig a csendőrség erélyesen nyomozza.

— **Farsangi tréfa.** Az olvasó egyleti táncz estély után kellemes meglepetésben részesült egy helybeli kereskedő segéd. Ki egész éjjel szorgalmasan járta a tánczot, és ezért hála és elismerés jeléül másnap egy csomagot küldtek neki a postán. *Walter* postás lélekszakadva rohan a boltba és kiabál, hogy ő Sz. urat keresi és elhozta a csomagját, mert romlandó. — Kiváncsian álltak körül a boltban mindnyájan a boldog ifjút kinek szíve repesett az örömtől midőn a nagy csomagot kezébe vette és olvassa tartalma: virág. — Oh istenem melyik kedves kis angyal küldhette ezt nekem? és izgatottan bontotta fel a 16 papírba és dobozba

— Két évig volt a kerületi fogságban a hol oly jól viselte magát, hogy ideiglenesen az irodában alkalmazták. Így fejlődött tovább, megszerették azután az ezredhez visszakerülve rendkívüli ügyessége folytán a büntetésétől elnéztek s most őrmester,

— Ha jól emlékszem az ő történetében valami leány volt tulajdonképen a főszereplő. Mi van azzal?

— Az, barátom, az emberek könyörületességére szorulva él valami kis faluban. Apja az egész vagyont eltékozolta, ő maga pedig himlőben feküdt sokáig s ez annyira elcsufította, hogy most már árnyéka sem lehetne annak a szép leánynak, kiért Fedorovics annyit elszenvedett.

— Bizony boldog lehetne most, ha akkor meghallgatta volna. Magam sem hinném el — ha nem tudnám, hogy ez az őrmester valamikor a Verchovina havasain juh pásztor volt.

Hja, barátom, olyan az élet, mint a láncz hid.

Fejes József.

csomagolt küldeményt. Végre lehámlott az utolsó papír is és uramfia az ifju elhalványul s kihul kezéből a virág, mely egy seprű volt — Mégsem volt szép Karneval herceztől hogy ily gunyosan tréfálta meg egyik leghivebb tisztelőjét.

— **Köztudomásu dolog,** hogy valahányszor új lap keletkezik, kezdetben mindig szépet és jót nyújt, de aztán lassankint ellapul, számról — száma kevesebbet ad, szóval észrevehetően megy visszafelé. — Ennek az ellenkezőjét tapasztalhatjuk az oly gyorsan népszerűvé lett „*Kis Éleztap*“-nál. Eddigélés hat száma jelent meg de minden újabb száma, úgy tartalomra, mint kiállításra nézve *szébb és jobb* az előzőnél. Legújabb 6-ik száma egyszerűen meglepő. Ennél a számnál használták fel először a *sokszinü nyomást*, s most már a 36 oldalra terjedő vastag füzetet gyönyörű sokszinü boríték burkolja, melynek minden oldala pompás kivitelü színes képet tár a szemlélő elé. Dacára annak, hogy Ausztria megtagadta a „*Kis Éleztap*“-tól a postaszállítási kedvezményt, a „*Kis Éleztap*“ ma a *legelterjedtebb* magyar éleztap, amit csak az által tudott ily rendkívül rövid idő alatt elérni, hogy pompás kiállítás és kitünő tartalom dolgában a „*Kis Éleztap*“-pal más lap a küzdelmet fel nem veheti. — Minden egyes száma a „*Kis Éleztap*“-nak 36 oldalra terjed és az ára csak 20 fillér, s így mindenki által könnyen hozzáférhető. Kapható minden dohánytözsdében és könyvkereskedésben. Előfizetési ára negyedevre 2 korona 40 fillér, egész évre 8 korona. Előfizetni a hó bármely napjától lehet, az előfizetés mindig a következő hónap elsejétől számíttatik. Az előfizetési pénzek a „*Kis Éleztap*“ kiadóhivatalának címére, Budapest. V., Nagy korona- utca 34. szám alá küldendők.

NYILT-TÉR.

Ezen rovat alatt közlöttekért nem vállal felelőséget a szerkesztő

Felelet Kobza Károlynak!

A Délsomogy 6-ik számában Nyilt-tér rovat alatt Kobza Károly aláírással megjelent, személyemet durván sértő cikkekre válaszom a következő.

Hogy a t. közönség is tisztában legyen bonczolom a ciklő közleményét. 1-ször tisztességes polgárok becsülete ellen támadást nem intéztem, mert az lehetetlenség lett volna, hisz Kobzáról beszéltem. — 2-szor. Irja Kobza hogy már bámulatosan terjed a civilizáció mert már a vad indiánok is ertenek a betűvetéshez. Erre csak annyit, nekem napi foglalkozásom a betűvetés, és ezzel keresem kenyeremet és nem vagyok vad indián, mert akkor mint unikumot mutogatnának. Tehát ez nem áll. — Hanem annyi igaz, hogy Kobza nem ért a betűvetéshez, mert hol is sajátította volna el, talán Krida Naftali utóda vászon és khonovász kereskedésének pudlaja mellett? Ciklő nem íródott a Popokatepetl völgyeiben és oroszva nem támadok, az kitűnik abból

is, hogy tisztességes nevem e ciklő alá merem írni.

Lehet azonban, hogy Kobza ciklő a Hebron völgyeiben íródott, azért is volt olyan fokhagyma szaga.

Ami pedig Illovát és Lipótmezőt e két nevezetes helyet illeti, arra nézve amint értesültem Kobza ur kedvenc tartózkodási helyei, bizonyára Illován született és Lipótmezőn nevelkedett hogy annyira vissza sir oda a Ne féljen oda vissza kerülhet mi előbb, ha így folytatja drága életét.

Lehet hogy tévedtem, a miért a névtelen lovagot indiánusnak minősítettem. Egyiptomi szemfényvesztő, hasbeszélő és gondolatolvasó fakir stb. Ezeket írja tovább Kobza. — No erre meg csak ennyit, hogy egyik sem vagyok ezek közül, hanem Magyar. — És pedig mindig olyan magyar mint Kobza.

Hazudik Kobza midőn ezt állítja, hogy ők a járdát nem tartják privat vagyonnak. Mert ennek ellenkezőjét tanukkal is igazolhatom!

Sajnos, hogy a gyermek kocsit még most is tologatják a járdán. Helyes e ez? Tegyük fel, egy 70-80 éves agg ember vagy egy beteg vagy nyomorék megy, hát az térjen ki a gyermek kocsinak? És lépjen a sárba.

Azért mert a dajkának Kobzának és gazdájának úgy tetszik. Mähelyen a járdák szélesebbek és a kocsitak is tisztábbak és a gyermeket csak egyszer tolják végig kocsijában az uton, pl. a városligetbe, vagy máshová, de nem talicskazzák sportszerűleg tüntetően a járó kelő publikum bosszujára a belváros amugy is keskeny és népes utcaiban Czivilizált emberek közt csak ennyi a szokás.

Igy gondolkodom én a gyalogjárók használata felől — és így gondolkodik minden józan eszű ember, csak Kobza és társai nem.

(Itt azonban még azt is megjegyzem, hogy az a *budapesti Előfizető*, jegyezze meg magának, hogy neki az jár a mi a Marziali festőnek és végül ha fizetést is kíván, hát azt is kaphat, azt amit a fogadatlan prókatorok szoktak kapni.)

Most ismét Kobzához szólok és kijelentem hogy nem vagyok névtelen lovag, nemzetiségemben tévedet a kis hunczfut, hát itt a nyilvánosság előtt kijelentem, hogy úgy éljen az ő feje, minthogy nekem a mult számban megjelent választ ő írta. Azt ország világ tudja, hogy egy tökfűkő, egy ilyen szánalmas obskurus figura, oly szemenszedett raffinirozott és nyakatekert dolgokat össze nem írhat, mert mégezekhez is buta. — A mi a nemzet ségemet illeti Baranya megyei vagyok, és ez peddig közelebb van Makkóhoz, mint Kobza ur őseinek származási helyéhez Jeruzsalemhez. Sem fakir sem hasbeszélő sem indián, sem rongyszedő bocher nem vagyok, — valamint őseim sem jöttek be nyulbőr kaczagánnyal e hazába, — hanem két kezük munkájával keresték meg kenyerüket, s hátukon batyuval és kezükben fűrlyával nem jártak be Magyarországot aszfaltos és nem aszfaltos városait.

Származásom és nemzetiségem felől azt hiszem mindenki tisztában van és Kobza származása felől is most már. — Én nem

bolygattam előző cikkemben senki származását, azért követ reám senki sem vethet, ha netán mások is sértve éreznék magukat az itt leirt származási bizonyítások által, kijelentem, hogy senkit mást sérteni nem akarok. Ezt azonban meg kellett tennem hogy tájékozva legyen a közönség mindkettőnk származása felől.

Végül pedig kijelentem Kobzának és a mult számban megjelent „Válasz egy adózó polgárnak” című apró marhaságot írójának, hogy mindketten gyáva ficzkók. Ha barátságából írta valaki Kobzának a cikket úgy az is finom ur lehet, ki egy Tibetből ide importált vad szárnak hosszú füleibe sugalmazta mindazokat, ha pedig fizetett bérencz toll írta, úgy akkor azzal az emberrel majd le számolok. Befejezésül pedig a más tollával ékeskedő szarkának (Kobza) Reb. Menachem Cziczszbeiszzerrel azt mondom, hogy kedve elmenjen az írástól, miszerint mást ne egyen soha, mint minden szombaton Edj hírlapi khoesát sülvé. Adieő.

Magyar József.

Kiadja a szerkesztőség.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el!
A valódi Réthy-féle pemetefü-czukorka csak a készítőnél vagy az alábbi gyógyszerertárban kapható: SZIGETVÁROTT: **Salamon Jenő** gyógyszerertárban.

Hirdetéseket
jutányos árért vesz
fel a
kiadóhivatal.

480 v. sz.

1901.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. év LX. t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szigetvári kir. jbiroság 1901. évi V 604/1 számú végzése következtében Szabó Sándor ügyvéd által képviselt Lázits Viktor javára Alsó Matók János ellen 190 K s jár. erejéig 1901. évi november hó 23-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le foglalt és 1200 koronára becsült következő ingóságok u. m. 1 gőzgép, és 1 cséplő székény nyilvános árverésen eladatnak

Mely árverésnek a szigetvári kir. járásbíró 1901-ik évi V. 640/1 számú végzése folytán 190 korona tökekövetelés ennek 1898 évi szeptember hó 19 napjától járó 6% kamatai, 1/3% váltó díj és eddig összesen 54 K 90 f bíróilag már megállapított költségek erejéig **Darányban alperes lakásán leendő eszközlésre 1902. évi február hó 22 napjának d. e. II órája** határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintet ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni,

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szigetvár, 1902. évi feb. hó 1-én.

Klie János

kir. bírósági végrehajtó.

Jótéteménynek
bizonyul minden csakád-ban a

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé
használata.

Gondos háziasszony ne késlekedjék tovább ezt az egészséges kávé italt bevezetni.

A legajánlatosabb pótkávé és a legjobb és legkedveltebb pótlás a babkávé helyébe.

Kathreiner-féle Kneipp-maláta kávé csakis az eredeti csomagokban valódi, a melyeken a »Kneipp« védjegy és a

Kathreiner
név rajta áll.

Fénykép után, arcz táj és csoport képek **NAGYÍTÁSA!**

művészi Platinbromid, Aquarelle, Pastell és Olajfestmény kivitelben életnagyságnál nagyobb alakban is.

Hú hasonlatosságért szavatol, és megrendeléseket elfogad:

Kozáry Ede
papirkereskedő
SZIGETVÁR.

Előkelő bevásárlási források:

Új! Aranyozó, melylyel mindenki azonnal moshatóan újra aranyozható: tükör- és képek, szobrok, virágasztal, templomszék stb. — Egy üveg acetonnal 80 kr., 1/2 literes üveg forint 1.50, 1/4 literes nagy üveg 3 forint. — Sport-cikkék, gyermek-játékszerszámok, háztartási- és ebédlő asztal-kellékek, utazás- és betegápoláshoz való tárgyak főlől nagy, képes árjegyzéket bérmentve küld.

KERTÉSZ TÓDOR Budapest, IV., Kristóf téri.

NÖTHLING VILMOS magkereskedőnél
Budapest, Calvin-tér 9.
kaphatók a legjobb gazdasági, konyhakereti, vetemény- és virágmagvak.
Arjegyzék ingyen és bérmentve.

Dunai villanydelejes kereszt vagy csillag R. B. 86907. sz. Gyógyít melletti: köszvény, reuma, asthma (nehéz lelegzés), ájmatlanság, fűzúgás, nehéz halás, epilepsia, idegesség, étvágytalanság, sápkór, fogfájás, migrén, tehetetlenség, influenza, valamint minden idegbetegségnél. A készület 4 kor. A nagy készület 8 kor. könnyebb betegségeknek alkalmasabb. A központi elárusítóhely: Budapest, Váci-út 22/H 0.

MÜLLER ALBERT BUDAPEST, Váci-út 22/H 0.

BUTOROK a leggyorsabb és a legolcsóbb kivitelű legújabbakban kaphatók úgy készpénzzel, mint részletfizetésre.
Ehrentreu és Fuchs Testvérek-nél
Budapest, VI., Teréz-körút 8. (Andrássy-út közelében.)
Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Kérjük **Neustein Fülöp** csak hashajtó-prulált, melyek évek óta kitűnőeknek bizonyultak és előkelő orvosok által könnyű hashajtó- és feloldó-szerül ajánlatnak. — Egy doboz (15 pirula) 20 fillér.
Minden gyógyszerárban kapható.
Neustein-féle gyógyszerár, Bécs, I., Plankengasse 6.

DEHMAL KÁROLY zongora-gyáros
kizárólag kitűnő külföldi gyártmányok raktára és kölcsönző-intézet
Budapest, IV., Károly-körút 20.

Magyar festék-, kence- és lakkgyár
KRAYER E. és T.
— József főherceg udvari szállítója, a magyar államvasutak és más nagy vállalatok szállítója
BUDAPEST, V., VÁCI-ÚT 6. SZÁM.

Értesítés.

Van szerencsénk az érdekeltek becses tudomására hozni, miként

Szigetvárott a Duray-féle házban a kir. járásbirósággal szemben **mérnöki műszaki irodát**

nyitottunk.

Evállalunk minden mérnöki műszaki munkát, úgy helyben, mint vidéken u. m. földmérést, lecsapolást, mesgye igazítást határvonalak kitűzését, a mezőrendőri törvény alapján, rendezzük a közdülő utakat, peres kérdésekben adunk szakértői véleményt. stb.

Értekezhetni, minden pénteken délelőtti órákban a hivatalos helyiségünkben távollétünkben **Fejes József** okleveles jegyző, főszolgabírói irnokkal a ki a feleknek utbaigazítást ad.

Porosznay C. Alajos és társa
okleveles mérnökök.